

La bufetada al PSOE

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

President del Consell d'Administració:

Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Climent.

Director:

Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:

Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:

Eric Bellver.

Correcció lingüística:

Vicent Sanchis.

Delegacions:

Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).

Miquel Martínez (*Alacant*).

Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Discar, Vicent Gamir, Pau
Barceló, Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casanovas

Logotip: Josep Hortolà.

Portada: Vicent Gràcia.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i composició:

Tip Art Puertes, S. L. - 46008-València

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Odim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Angels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinas, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardi.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Mentre l'oposició de dreta (la
d'esquerra pràcticament no
existeix) es revela poc capaç
per a crear problemes grossos al
PSOE des dels escons parlamentaris,
el partit del govern no para de rebre
bufetades per la dreta.

Aquesta situació és peculiar, però
no contradictòria. Tot ho explica un
fet ben simple: el poder de les forces
polítiques va més enllà del parlament
i, fins i tot, més enllà dels votants i
de la militància organitzada.

De la mateixa manera que
l'esquerra té els sindicats per fer
pressió sobre el govern, quan se'n
troba fora, la dreta utilitza la patro-
nal, els anomenats «poders fàctics» i
el seu pes i la seua influència, posem
per cas, sobre la magistratura.

La sentència d'inconstitucionalitat
que el Tribunal Constitucional ha
fulminat contra la llei de despenali-
tzació de l'avortament és, per damunt
de la capacitat de recuperació i de
resposta que hagen mostrat el govern
i el grup parlamentari que li dona su-
port, una autèntica bufetada als so-
cialistes. Tant, que es podria arribar
a pensar si, així com la guerra és una
prolongació de la política, però amb
uns altres mètodes, el Tribunal
Constitucional és un ring on s'aca-
ben de resoldre lluites que el Parla-
ment espanyol ja havia resolt.

Fins i tot, cosa admirable, al ma-
teix Tribunal hi ha hagut contraposi-
cions sorolloses, amb una divisió de
parers que resulta ben eloqüent en la
seua simetria i, en tot cas, ben conso-
ladora per al govern. No està tot per-
dut. No es tracta d'una batalla en
què la derrota obligue a adoptar me-
sures d'abast excessiu. El govern de
Felipe González ha mostrat que no es
trobava del tot desassistit pel dret i
que podia recuperar l'espai perdut,

mentre la dreta dels Fraga i els Ruiz
Gallardón (Kirpatrick era a Roma,
assistint a cerimònies feixistes)
llançava les campanes a l'aire.

En saber la resolució del Tribunal
Constitucional, a Londres i al Vaticà
se sentiren sospitosos brindis amb
copes de xampany. Quasi iguals que
els d'ací, fa uns dies, quan algú va
dir que ja havíem entrat a Europa.

Potser l'actitud del Tribunal
Constitucional no ha de ser presa, en
conjunt, sinó com una mostra més
del protagonisme creixent que la ins-
titució està prenent en la vida públi-
ca. Un protagonisme excessiu, que
podria convertir en regla allò que ha
de ser-ne l'excepció.

I això no és bo per a ningú, però
podria resultar una bona ajuda per al
PSOE, mirant a les eleccions de l'any
vinent. Fàcilment, malgrat el correc-
tiu que una part del Tribunal Consti-
tucional els ha volgut infligir, els so-
cialistes podrien servir-se'n per a
congregar al seu voltant una nova
onada d'esperances, més o menys fo-
namentades, en la seua voluntat o en
la seua capacitat d'establir mecanis-
mes aptes de renovació moral.

El missatge electoral del PSOE era
—i serà— una crida a la modernitza-
ció econòmica i social, i a la instaura-
ció d'una ètica més depurada. Si pels
dos primers costats hi ha molts ciuta-
dans que poden tenir reticències i
sentir-se desenganyats, pel tercer pot
haver-hi una recuperació d'imatge
per als socialistes. Molta gent que no
està d'acord amb la ideologia de
Ruiz Gallardón (ni de l'extrema dre-
ta, que ràpidament cobri Madrid de
pintades acusant els socialistes d'as-
sassinats de xiquets indefensos), potser
retrobarà la imatge somniada del
canvi, fins i tot en un Ledesma o en
un Guerra.

Francesc Pérez i Moragon